

Sygn. akt *I C 455/15 upr.*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krystyna Murawka

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Łuszczak

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016 r. w Gryficach

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko A. J.

o zapłatę

oddala powództwo

SSR Krystyna Murawka

Sygn. akt I C 455/15 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna we W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie przeciwko A. J. pozew o zapłatę 9.235,90 zł. wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwot 6.004,81 zł. i od dnia 25.07.2014 r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł, że podstawą zgłoszonych żądań jest umowa o kartę kredytową nr KK\ (...) zawarta z pozwaną w dniu 16.12.2008 r., a której to pozwana nie wywiązała się. Skutkiem tego miało być wypowiedzenie umowy pismem z dnia 13.09.2011 r. Na dochodzone pozew świadczenie składały się: 6.004,81 zł. - jako kapitał oraz kwota - 3.231,09 zł. - jako odsetki umowne od należności przeterminowanych liczone od dnia 25.07.2014 r. do dnia wniesienia pozwu oraz dalsze odsetki naliczane od dnia wytoczenia powództwa i od kwoty 6.004,81 zł. według zmiennej stopy procentowej obowiązujące w banku, która na dzień redakcji pozwu wynosiła 16 %.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości zarzucając, że żądanie powoda stanowi wyłudzenie nienależnego świadczenia oraz złamanie prawa w tym pominięcie reguł prawa bankowego.

Po przekazaniu sprawy do Sądu właściwości ogólnej pozwanej, powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko, cofając jednocześnie wnioski dowodowe w zakresie umowy pożyczki oraz jej wypowiedzenia i wezwania do zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 29 kwietnia 2015 r. (...) Bank Spółka Akcyjna we W. sporządziła wyciąg z ksiąg bankowych opatrzony numerem: „??/15”, w treści którego ujęto informację, że w księgach Banku istnieje zapis o wymagalnej wierzytelności przysługującej mającej wobec A. J. z tytułu zawartej w dniu 16.12.2008 r. umowy o kartę kredytową nr KK\ (...). Wysokość zobowiązania pozwanej na dzień wystawienia wyciągu została określona jako:

1. niespłacony kapitał – 6.004,81 zł.,
2. odsetki umowne naliczone od dnia 21.03.2011 do dnia 21.10.2011 – 0,00 zł.,
3. odsetki od należności przeterminowanych od dnia 21.03.2011 do dnia 28.04.2015 – 3.811,83 zł. wraz z dalszymi odsetkami, które obciążają dłużnika od dnia sporządzenia wyciągu z ksiąg bankowych do dnia zapłaty, obliczonymi od kwoty 6.004,81 zł według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w banku, która na dzień sporządzenia niniejszego wyciągu wynosi 10,00 % (czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP/oprocentowanie przewidziane dla zadłużenia przeterminowanego),

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 29.04.2015 r., k. 28.

Sąd zważył, co następuje:

Powód nie wykazał istnienia dochodzonego w przedmiotowej sprawie żądania, co uzasadniało oddalenie powództwa.

Z treści art. 6 k.c. wynika, że strony mają obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Konsekwencją norm zawartych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. jest nie tylko obowiązek wykazywania wysuwanych twierdzeń dowodami, ale także ponoszenia ryzyka niekorzystnego rozstrzygnięcia dla strony, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Z uwagi na stanowisko pozwanej, która wniosła o oddalenie powództwa w całości uzasadniała oceną „wyłudzenia nienależnego świadczenia” przez powoda oraz niesłusznego naliczenia należności ubocznych, ciężar udowodnienia faktu istotnego, czyli istnienia,

a i wysokości wierzytelności, spoczywał na stronie powodowej. Stąd też wykazanie powyższych faktów stanowiło istotny element wniosku o zasadności udzielenia powodowi ochrony prawnej.

W ocenie Sądu, powód mimo, że to na nim spoczywał ciężar dowodowy, nie sprostał temu obowiązkowi.

Jak wynika z uzasadnienia pozwu wniesionego na etapie elektronicznego postępowania upominawczego do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, powód wykazywał zasadność swojego żądania powołując się na umowę karty kredytowej zawartą z pozwaną, jej wypowiedzenie oraz wezwanie do zapłaty. Natomiast po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu, pełnomocnik powoda w piśmie procesowym z dnia 29.04.2015 r. cofnął wnioski dowodowe w zakresie wyżej wymienionych dokumentów.

Wobec powyższego, Sąd zmuszony był dokonać oceny twierdzeń powoda wyłącznie w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy.

Jedynym dowodem, jaki powód przedłożył na okoliczność istnienia dochodzonej należności był wyciąg z ksiąg bankowych opatrzony numerem „??/15” z dnia 29.04.2015 r. Dokument ten, nie poparty innymi dowodami, nie mógł stanowić dostatecznej podstawy do uznania, że wierzytelność wskazana w jego treści, istnieje. Wątpliwość Sądu co do rzetelności tego dokumentu i przez to wiarygodności nasuwa już sam tytuł, który w miejsce zindywidualizowanego numeru wyciągu z ksiąg, zawiera trzy znaki zapytania łamane na cyfrę: 15.

Zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. prawo bankowe (Dz.U.2015.128 j.t.) księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych.

Widniejący w aktach wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 29.04.2015 r. o ile faktycznie został podpisany przez pełnomocnika powoda, to nie został opatrzony pieczęcią banku. A z treści wyżej powołanego art. 95 ust. 1 cytowanej ustawy wynika, iż warunki wystawiania wyciągów muszą być spełnione łącznie. Określenie osób uprawnionych do składania za bank oświadczeń woli oraz zasady posługiwania się pieczęciami banku regulują postanowienia statutu oraz regulaminu organizacyjnego banku, zgodnie z przepisami ustrojowymi dla danej formy organizacyjnej banku.

Wobec powyższego, brak podstaw do twierdzenia, iż złożony do akt sprawy dokument został sporządzony zgodnie z przytoczonymi przepisami, co dyskredytuje jego wartość dowodową.

Ponadto, Sąd zwraca uwagę, iż od 20 lipca 2013 r. obowiązuje ust. 1 a powołanego art. 95 a dodanego przez art. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. (Dz.U.2013.777) zmieniającej nin. ustawę z dniem 20 lipca 2013 r., w myśl, którego moc prawna dokumentów urzędowych, o których mowa w ustępie 1 nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Z tego też względu, fakt ewentualnego zadłużenia A. J. powinien być wykazany zgodnie z regułami procedury cywilnej. Oznacza to, iż Sąd ma prawo badać - i rozważać okoliczności, które przedmiotowe wyciągi stwierdzają w oparciu o pozostałe naprowadzane dowody.

Zważywszy, że złożony do akt wyciąg z ksiąg bankowych, nawet wówczas gdyby był sporządzony wedle wymogów prawa bankowego, stanowiłby dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. z domniemaniem właściwym dla dokumentów prywatnych. W braku natomiast innych dowodów i w świetle żądania pozwanej oddalenia powództwa wobec twierdzenia, iż stanowi „wyłudzenie świadczenia”, nie mógłby stanowić dostatecznej podstawy do wnioskowania o zawarciu przez strony umowy i istnieniu oraz wysokości ewentualnej wierzytelności powoda.

Poza wymienionym wyżej i z przyczyn już wskazanych, niewiarygodnym wyciągiem z ksiąg rachunkowych, brak jakichkolwiek dowodów, uzasadniał wniosek o niewykazaniu przez powoda faktu zawarcia umowy, jej treści, wypowiedzenia, obowiązku pozwanej oraz istnienia dochodzonej wierzytelności, w tym i należności ubocznych, których byt uzależniony jest wszak od świadczenia głównego.

Ponadto powód nieprecyzyjnie określił kwotę, od której odsetki zostały naliczone używając sformułowania „zadłużenie przeterminowane”, co w istocie nie wskazuje czy należność ta jest tożsama z kwotą opisaną jako „kapitał” czy też stanowi ona jej część.

Analiza zapisu wyciągu z ksiąg bankowych w braku innych dowodów, doprowadziła Sąd do przekonania, iż dokument ten nie jest wystarczającym dla uznania, odpowiedzialności pozwanej wynikać mającej z przywołanych w pozwie – jedynie- okoliczności, które jednak nie zostały poparte wiarygodnymi dowodami- niemal żadnymi dowodami.

Podkreślić też należy, iż sąd nie miał obowiązku prowadzić postępowania dowodowego z urzędu. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 17 grudnia 1996 roku, wydanym w sprawie I CKU 45/96, przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na

stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Wszystkie dowody na poparcie roszczeń określonych w pozwie powinny być więc w tym pozwie zgłoszone.

Z tych oto względów, w kontekście stanowiska zajętego przez pozwaną, wyciąg z ksiąg bankowych wystawiony przeciwko A. J., sporządzony sprzecznie z wymaganiami przepisów prawa bankowego, nie mógł stanowić podstawy do uznania odpowiedzialności pozwanej.

Wobec powyższego, stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie powód nie wykazał istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności, co w świetle przepisów przywołanych, w trakcie rozważań, uzasadniało decyzję o oddaleniu powództwa.

K. Murawka.